

Петя Дубарова

Ден

Като изящна умираща лилия
тази нощ бавно топи се край мен.
Глъхне луната. Звезди, обкръжили я,
шепнат сбогуване. Плисва ме ден.

Авантюристите гларуси с крясъци
нещо споделят ми, бели от сол.
Пеят за слънце и блеснали пясъци,
бягат над моя кавак белоствол.

Този ден идва за мен като истина,
носят го гларуси в моя Бургас.
Бликат го пясъци. Думи разлистени
в него оглеждат се. Трепвам и аз,

и доверчиво в дланта му, усмихната,
като в най-чудния, приказен храм,
аз ще побързам - и светла, и истинна,
своя момичешки пулс ще му дам.

1976

КРАЙ

© 1976 Петя Дубарова

Източник: http://poetry.hit.bg/dubarova_p.html

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6077>]